

Супроць крывавага тэрору ў Літве!

Да рабочых, сялян і да ўсіх працоўных БССР.

Дарагія таварышы!
Р.бочыя і с.ляны Літвы катуюцца і зьневажаюцца літоўскімі фашыстамі. У краіне разбушвалася крывавае стыхія. Фашысцкі пераварот, які адбыўся дзюра ўсёвадоміў традыцыі Мусліні, Цімакова, Хорці і ім падобных Літоўскі ўрад не паспеўшы захапіць уладу ў свае рукі, як запэўніў іх крываю рабочых і сялян. 4 лепшыя прадстаўнікі рабочае клясы зьявіліся «фірмі» своры натаў. Для прыкрыцця свай ганебнай фальшы аб і бы падрыхтаваным камуністамі паўстаньні, фашысцкі ўрад расстрэл т.т. Н. Нэжэла, Грэйфэнбэргэра, Чорны і Гэдрыса паставіў заднім чыслом. Гэтая падласць вынікі з няху перад чырвонай аданью будучай сусьветнай рэвалюцыі, якая ўсё яснаравае выўляецца.

Буржуазія і яе кліка добра разумеюць, што адным з небяспечных варагаў зьяўляецца камуністычная партыя, супроць якой у першую чаргу яна і накіроўвае сваю крывавае расправу. Выданы ёю закон для ашукавання народу зьнішчаецца буржуазнай сворай, калі ён (закон) робіцца ёй непатрэбным.

Але загінуўшыя т.т. за справу рабочых і сялян не апошнія афяры: орці белага тэрору прачынаюцца Літоўскія фашысты забіваюць камуністаў, робяць сваімі рукамі ганебную справу ня столькі сваёй буржуазіі, колькі справы ангельскай і міжнароднай буржуазіі.

Кожны дзень прыносіць вёсткі аб новых і новых афярах белага тэрору. Літоўскія турмы перапаўняюцца лепшымі прадстаўнікамі рабочае клясы і бяднейшага сялянства. За апошнія два дні ў Коўні арыштавана звыш 300 чал. пераважна юмуністаў і перадавых рабочых і сялян.

Цэнтральны к-т МОПР-а Беларусі заклікае рабочых, сялян, працоўных Беларусі ўзяць свой магутны голас пратэсту супроць літоўскіх натаў і забойцаў рабочых Літвы, супроць зьдзекаў над рабочымі і сялянамі Літвы.

Патрабуйце спынення крывавай расправы і выратавання сотняў чалавечага жыцьця, над якімі вёсць сьмерка літоўскіх натаў.

Патрабуйце безадкладнага вызваленьня арыштаваных, пратэстуйце супроць белага тэрору ў Літве.

Цэнтральны к-т МОПР-а Беларусі заклікае ўсіх працоўных і ўсіх членаў МОПР-а павялічыць дапамогу політываленным і іх сем'ям.

Р.бочыя! Сяляны! Слухалі! Чырвоная армія! Моладзь! Члены МОПР-а гучна заклікаюць: Ірэх натаў і забойцаў рабочых і бяднейшага сялянства Літвы, прэч прыглытальнікаў рабочае клясы і сялянства!

Прэч фашысцкі тэрор і літоўскіх натаў!

Няхай жыве рабочая кляса Літвы і ўсяго сьвету, якая ўпарта змагаецца пад краўніцтвам камунізму!

Няхай жыве чырвоны тыл сусьветнай рэвалюцыі (МОПР)!

Няхай жыве будучая сусьветная рэвалюцыя!

Цэнтральны Камітэт МОПР-а Беларусі.

Пратэст Менскай рабочай моладзі супроць фашысцкага тэрору ў Літве.

Пятніца, апошні дзень сьнежня... Роўна ў тры, з усіх канцоў гораду-рушыліся на Плошчу Волі калёны камсамольцаў, дзяржэўнікаў, рабочай моладзі... Гадзінык адбівае яшчэ адзін удар: палова 4-га. Усе ў зборы... Мітынг пратэсту Менскай рабочай моладзі адчыняе сакратар Менскага акруговага камітэту камсамолу т. Шаліма:

— Таварышы! Менскі акруговы камітэт камсамолу сёння склікаў рабочую моладзь Менску, каб вынесці гнёны пратэст супроць крывавага зьдзекаў фашыстскіх над пралетарыятам Літвы. Ня так даўно фашысцкія атрады спёрлі з улады стары дэмакратычны ўрад Літвы. У адразу пачаліся зьверскае расправы з рабочай клясай. Пашлі масавыя арышты. У гэты ж час фашысты арыштавалі і 4-х віднейшых сяброў Літоўскай камуністычнай партыі. Адзін з гэтых таварышоў меў цеснае дачыненне і да нашай Менскай камсамольскай арганізацыі. Ён быў адным з яе арганізатараў. Ён вёў у ноч на 27 сьнежня 1926 г. іх расстрэлялі...

У палугарамільёнай Літве ўжо тысячы заключаных. Мы павінны ім арганізаваць усямёрную дапамогу. Мы павінны перагледзіць больш узмацніць шэрагі МОПР-у!

Прамова т. Штэймана.

— Таварышы! Сярод загінуўшых у Літве 4 камуністаў маецца адзін з першых арганізатараў нашага Ленінскага камсамолу Беларусі. Гэта тав. Грэйфэнбэргэр. Ён быў сакратаром ЦК камсамолу Літвы і Беларусі.

Робочая моладзь павінна выкаваць новых рэвалюцыйнаў, новых барацьбітоў! Робочая моладзь павінна атамсьціць за кроў таварыша Грэйфэнбэргэра і іншых!

Пасьля мітынгу аднагалосна прынята рэзолюцыя, прапанаваная тав. В. Маслоўскім.

Затым уся моладзь накіроўваецца па Ленінскай і Савецкай з гучнымі рэвалюцыйнымі бадзёрымі песнямі.

Ангельская апрацоўка.

АНГЛІЯ.—З гэлага падатлівага матар'ялу можа выйсьці добрая дубінка супроць СССР і камунізму!

15 студзеня—дзень збору інтэрнацыянальнага пятачка.

15 студзеня пралетарская моладзь усяго сьвету будзе ўспамінаць свайго правадыра, кіраўніка арганізатара—Карла Лібінехта, загінуўшага ў 1919 годзе ад рукі намецкай ваяшчыні, якая падтрымлівалася сацыял-дэмакратамі. З году ў год рабочая моладзь усяго сьвету ўспамінае свайго загінуўшага правадыра.

15 студзеня зьяўляецца жалобным днём у гісторыі рабочае руху ва ўсіх краінах, калі з шэрагу рабочае клясы быў зьверска вышчаві адзін з яго таленавіцейшых кіраўнікоў, калі сусьветны юнацкі рух страціў свайго лепшага правадыра.

З гэта часу ўжо прайшло восем гадоў. За гэты час сусьветны юнацкі рух рос і з кожным днём ўсё шырэй і шырэй працягаў свой фарот, арганізуючы ў сваіх шэрагах перадавыя атрады рабочай моладзі ўсяго сьвету.

Камітэты моладзі зьяўляюцца дэцэнтрамі Карла Лібінехта, які на працягу дзесяці гадоў кіраваў юнацкім рухам, які ў годзі імперыялістычнай вайны пад сваім кіраўніцтвам павёў баявую атрады рабочае моладзі супроць крывавай імперыялістычнай вайны, супроць імпэрыялістычнага другога інтэрнацыяналу.

Растуць шэрагі Камітэту моладзі. На гадзючым на вылі і дзякавалі, ня глядзячы на маральныя, ня глядзячы на турмы і расстрэлы, пралетарская моладзь усяго сьвету пад кіраўніцтвам Камітэту моладзі, які адбыўся ў Маскве, пачаў у сабе аснасьці, якія вядзюць да апрабаваньня ішых братэрскіх Камуністычных сьюзі моладзі ў кавалкацкіх ірліках.

У Ангельшчыне, у Нямеччыне, у Кітаі ўсюды растуць і мацнеюць баявыя атрады сусьветнага юнацкага руху.

Адзін з вядучых чжхасьцяў зьяўляюцца работамі нашых братэрскіх сяброў моладзі.

Адсутніць сродкі не дае магчымасьці нашым братом у напігалістычных краінах адрэзаць з большымі патужамі высьці сваю барацьбу і працу. Недаход сродкаў часта не дае магчымасьці нашым сябрам рэгулярна выдаваць свае газэты, друкаваць лістоўкі і г. д.

Вось чаму ўжо на іршэгу некалькіх гадоў УсёЛКСМ кожны год зьбірае сярод свайго сяброў інтэрнацыянальна адлік на карысьць зьвержэньня камсамольскіх арганізацый. Пятак—гэта адно з асьветаў нашай інтэрнацыянальнай дапамогі і сувязі з замежнымі сьюзамі моладзі. Адзін, да гэтага часу мы ня з поўнаю акуртніліся і з няспэўнай увагай адносіліся да гэтага важнага інтэрнацыянальнага абавязку.

Пачынаецца 1927 год. Надыходзіць 15 студзеня—дзень ўспамінаў нашага правадыра Карла Лібінехта. Гэты дзень павінен зьявіцца ня толькі днём жалю па нашай вядомай страпе, але гэты дзень павінен зьявіцца так сама і днём дапамогі барацьбе нашых зарубажных братэрскіх камуністычных сяброў моладзі.

15 студзеня будзе праводзіцца збор інтэрнацыянальнага пятачку сярод ўсіх камсамольцаў Савецкага Саюзу і 1927 год. Зусім аразумела, што перад намі стаіць задача точнага выкананьня гэтага нашага інтэрнацыянальнага абавязку.

Усе камсамольскія ячэйкі, усе камсамольскія павінны рыхтавацца да гэтага дня.

— Таварышы мы вынесем наш гнёны пратэст супроць крывавага фашысцкага тэрору ў Літве!

Прамова т. Апанскага.

— Таварышы! 17 сьнежня 1926 г. ў Літве адбыўся фашысцкі пераварот. Пасьля перавароту фашысты накіравалі свае атрады на рабочую клясу. Фашысты забілі 4-х віднейшых сяброў кампартыі Літвы.

У першыя гады стары Літоўскі ўрад кідаўся дэмакратычнымі лёзунгамі. Фашысты пачалі рабіць адкрытыя выпадкі супроць уладу. Але ўрад ня прымаў рашучых мер—і ў гэтым была яго памылка. Урад быў пасыўны і не падаўляў фашыстскіх, а наадварот стаў прыціскаць рабочую клясу.

— Пасьля заключэньня дагавору паміж СССР і Літвой, траўля паднялася яшчэ больш. Гэты дагавор, аязумоўна, зьяўляўся ўдарам па палітыцы Англіі і Польшчы. І бязсумлёна пераварот стварыўся ня без згоды і сьведчэньня гэтых дзяржаў.

— Вы, таварышы камсамольцы, павінны памятаць аб гэтым. Літва ўжо моцна падпадае пад уплыў Польшчы і Англіі...

— Мы пратэстуем і клянемся ганьбай крывавага натаў—фашыстаў!

Прамова т. Мірэцкага.

— Таварышы, ружовымі брызгамі падзе кроў.

У мінулы год мы пратэставалі супроць зьверскага забойства Вечаркевіча і Багінскага.

УНЯСІ ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬНЫ ПЯТАК!

(У ім губкомам, абкомам, крайкомам, УсёЛКСМ і ЦК Усрреспублиі)

Ці УсёЛКСМ працуе пачаць безадкладна кампанію за ўнось інтэрнацыянальнага пятака на 1927 год.

Збор пятака вызначаецца адначасова ў дзень Леніна, Лібінехта, 15 студзеня.

Правесці ў сувязі з гэтым падрыхтоўчую працу праз камсамольскі друкарскі газэты, весткі, плакаты, клібы, індывідуальнае папярэджаньне камсамольцаў аб неабходнасьці прынесці і сабою 15 га аятак і г. д.

Пажэда на пр-рочыць да дня 15-га студзеня ці напярэдадні вечар на інтэрнацыянальных тэмы.

Вывучыць не пазьней 5 га студзеня 1927 году па ячэйках для збору пятака паводле аб'яваў аб зборцы пятака, якія павінны таксама правесці ўсю папярэднюю інтэрнацыянальную працу.

Грошы, якія буюць зьбіраюцца ячэйкамі ў працягу 3 дзён, перадавацца ў адпаведны камітэт, які ў сваю чаргу перадавае іх у губком.

Губкомы перадаваць грошы ў ЦК не пазьней 15-га лютага 1927 году.

Сакратар ЦК Усё ЛКСМ МАТВЕЕВ

Пам. Заг. Орг. зым-ру ЦК УсёЛКСМ ЕМЕЛЬЯНАЎ

Чатыры.

У маленькай Літве забілі вядучых лідэраў: вядучых рэвалюцыйнаў. Карла Пажэлла, Юзефа Грэйфэнбэрга, Рафаэла Чорнага і Казісе Гэдрыса заклілі на срэбны сьнег чатыры фашысцкія кулі. Лідзі з «жывальніцы» паднялі іх целы на гравяж, накірылі брызгантам, і адвезлі на ваколіцу—схавалі. У першы раз чатыры слаўных сыны рабоча-сялянскай Літвы не маглі выказаць свайго пратэсту, уяршыню яны маўчалі і не працілілі катам.

Але вось ад забрызганых крываю сьцен Ковенскай турмы ўздымаецца вестка. Яна ляціць у хвалях радзь, поўная стрыманай болю і гневу—маленькая, пацярпелая вестка: «растрэлены т.т. Пажэлла, Грэйфэнбэргэр, Чорны, і Гэдрис».

А на заўтра газэты ўсяго Саюзу апавядаюць гэту вестку мільёнамі вачэй.

Вестка аблятае фабрыкі, шахты, парты, клябы, казармы і вуліцы; прабіраецца ў грудзі кожнага пралетарыя, кожнага камуніста і камсамольца кліка на мітынгі пратэсту і дэманстрацыі; дыктуе рэзолюцыі супроць крывавага фашысцкага тэрору ў Літве; будзіць памяць аб загінуўшых таварышах, неўстрымных, слаўных рэвалюцыйнаў, паўшых у нягдоўнай барацьбе.

*) Літоўская ахрэнна.

... Канун новага году. Васёла ськрыпць пад падазамі моцны, іскрысты сьнег. Бойка гандлююць коопэратывы і магазыны Савецкай і Ленінскай. Маставыя поўны снуючай рум'янай публікі.

З гадзіны. Цямнее. З усіх бакоў Менску—з Ляхаўкі і Камароўкі з Акцябркі і Пярэспы, рухаюцца атрады моладзі, з разгорнутымі сьцягамі з сьвежымі малёнамі на кавалках бібулы і фанэры—лэзунгамі. На галоўках штандару дрыжаць чорныя істужкі.

Абывацельчына ўстрыжана: «... Што гэта? Хто гэтазноў памёр? Можна крамы будучы зачыняць?»

Атрады сьцягваюцца на Плошчу Волі.

На старой вежы гадзінык хмура шавеліць стрэлкамі. Хутка падыва чыцьбэртаі.

Ужо прышла Ляхаўка і амаль увесь гарадзкі раён. Пара пачынаецца. Група акругомаўцаў, прадстаўнікоў партыі і МОПР-у павымаюцца па сходам Акцэрыкамому і доўга шукаюць дзьвярэй на балконе, які выходзіць на плошчу. У калітоны мяне хапне за рукаў Калманка Штэйман і накіраваць па дзьвярэй фінанскі, кажа арышты і ўзхваляваны:

— Вось тут у гэтым пакойчыку, у 19-ым пакаваў Юзеф Грэйфэнбэргэр. Тут зьмяшчаўся камсамольскі

штаб... Ён быў першым сакратаром першага ЦК камсамолу Літвы і Беларусі... Я памятаю—ён тут па вечарам, пасьля ліхарадачнай, бясспынянай працы вывучаў яўрэйскую мову... Жадаў пасьней аўзавацца з маскай яўрэйскай рабочай моладзі... Сьляны, незабываемы таварышы Цяпер такіх маё.

Калманка абрывае прамову. Выходзіць па шырокі, засьнежаны балконе ўнізе—тысячы твараў. Качаюцца сьцягі. Дзяліць гудкі эвадоў.

Мітынг. Гарачая песьня халодных труб оркэстру. Тысячы рук зьнімаюць з галоў шапкі. Сьняжышкі падаюць на галовы.

Васёла Маслоўскі чытае рэзолюцыю пратэсту. У яго моцны, ледзь хрыплы голас. Усё хутчэй ідзе сьнег. Хлоп'я ступаюць па маленькаму шматку паперы. Вечер рве яго з пачырванелых на марозе Васкільных пальцаў. Але ён моцна трымае рэзолюцыю. Вач—у гэтых нямысіх радках, укладася ўся вядучая брацкая эвабоў Менскай рабочай моладзі да загінуўшых таварышоў, увесь гнёў на Ковенскіх катаяў...

Скончыў. Гукае і моцнае ўраўнаважэ над плошчай.

Атрады рыходзяцца. Як многа, аднак, новых камсамольцаў! Як многа навічкоў у нашай арганізацыі! Яны павінны выкаваць з сябе новых Пажэлла, новых Грэйфэнбэргэраў...

Усё мацней спадаюць разарванымі ветрам сьнягі.

Міх. Гольдбэрг.

Праца ўпаўнаважаных па друку.

„Чырвоную Зьмену“ павінна чытаць уся моладзь.

Присунем газэты ў масы.

Нарада ўпаўнаважаных у Талочыне.
(М-ка Талочын, Аршаншчына).

Нядаўна ў нашым мястэчку адбылася першая нарада ўпаўнаважаных па друку. Першым пытаннем нарады быў інструктыўны даклад аб задачах і абавязках ўпаўнаважаных па камсамольскім друку. У спрэчках ўпаўнаважаныя самі прызнаваліся, што да нарады яны ня ведалі сваіх задач і абавязкаў. Яны выконвалі тэхнічную працу па збору падпісак на газэты. Ніводзін не зьяўляўся членам ці кандадатам бюро ячэйкі і наогул кіраўніцтва ў гэтай галіне камсамольскай працы ня было.

Нарада высунула шмат практычных мерапрыемстваў у справе ажыўленьня працы ўпаўнаважаных. Ня толькі тэхнічнай працай, як прыём падпісак на газэты, павінны яны займацца, але і папулярызаваньня розных выданняў. Дзяля гэтага нарада вынашляла за неабходнасьцю арганізацыі ў мястэчку гурткою „Чырвоная Зьмена“, у прыватнасьці „Чырвоная Зьмена“, лабудовы вечароў друку, конкурсаў на лепшага ўваўнаважанага і падпісчыка.

Таксама нарада вывела слабую распаўсюджанасьць юнацкіх выданняў сярод беспартыйнай моладзі.

Упаўнаважаныя часам забываюць аб гэтай працы. Каб зьмяніць усе недахопы, нарада парашла ставіць пытаньні аб распаўсюджваньні юнацкіх выданняў на сходах і профдзёх моладзі.

Адначасова слабую сувязь ўпаўнаважаных па друку з юнакамі, нарада сказала:

— Кожны ўпаўнаважаны па друку павінен быць юнкарам і ўважваць у юнкаўскую працу ўсіх камсамольцаў сваёй ячэйкі.

Але выкананьне ўсіх гэтых абавязкаў магчыма будзе толькі ў тым выпадку, калі ўпаўнаважаны па друку будзе працаздольным і разьвітым. Дзяля гэтага яму трэба шмат працаваць над сабою: рэгулярна чытаць газэты, кніжкі, ведаць усе пастаюныя партыі і камсамолу па пытаньням друку.

Бюро ячэйкі і райком павінны дапамагаць у працы ўпаўнаважаных.

Трэба штомесячна ставіць на пасяджэньні бюро ячэйкі справаздачы ўпаўнаважаных, а таксама заслухоўваць яго даклад на сходах ячэйкі.

МІХ. ЗАК.

Моладзілі падпіску

М-ка Лельчыцы, Мазыршчына
Сярод моладзі мястэчка Лельчыцы раней заўважалася паніжэньне выпісак на газэты. У ліпені месяцы выпісвалася 20 экзэмпляраў „Чырвонай Зьмены“, а чым далей дык усе менш і менш. „Юнгэр Арбэйтэр“ выпісвалі 6 экзэмпляраў „Беларускі Пюнер“ зусім ня выпісваліся. Гэта тлумачылася тым, што бюро ячэйкі забывалася пра гэтую галіну працы.

Цяпер ячэйка ЛКСМБ і атрад юнацкіх піонэраў шыра ўзяліся за распаўсюджваньне газэты і часопісаў сярод моладзі. Яны вядуць агітацыю, тлумачаць неабходнасьць выпісваньня і мы бачым, што падпіска паднялася на сто проц. На лістапад месяцы „Чырвонай Зьмены“ выпісвалі больш чым 25 экзэмпляраў, а на сьнежань — 40 экзэмпляраў. „Юнгэр Арбэйтэр“ выпісвалі 15 экзэмпляраў, „Беларускі Пюнер“ — 10.

У гэтую адбылася з тэй прычыны, што акрамя прапаганды сярод беспартыйнай масы кожны камсамалец лічыць абавязкам выпісваць тую ці іншую газэту.

Юнкор Е. Лельчук.

Раней хадзі дзьве, а цяпер...

Варонецкі с.-с., Ветрынскі раён, Полаччына.

На тэрыторыі гэтага сельсавету ёсць тры ячэйкі ЛКСМБ, якія па распаўсюджваньню газэты нічога ня робяць. Раней выпісвалі ў Варонецкую хату-чытальню хоць усяго 2 экзэмпляры „Чырвонай Зьмены“ а цяпер і гэтага няма. Неахожа ў далейшым узьніца за выпісваньне газэты і часопісаў, бо кожны камсамалец павінен ведаць, што робіцца ў нас і за межамі.

Асабліва трэба звярнуць увагу на выпіску „Чырвонай Зьмены“, бо яна ў працы камсамольскай ячэйкі неабходна.

Бязьлюбы.

Прывучаем моладзь хахаць газэту.

(Вёска Лішывава, Ляднянскі раён, Аршаншчына).

З’організавалі ў нашай вёсцы гурток прыхільнікаў газэты яшчэ ўлетку 1926 году.

Актыўны ўдзел у працы гэтага гуртка прыняла наша моладзь. Больш паловы хатноў і дзяўчат вёскі запісаліся ў сябры гуртка, выпісваюць і чытаюць газэты, вярбуюць новых падпісчыкаў.

Праца гэтага гуртка вынілася яшчэ ў тым, што ў вёсцы лік падпісчыкаў на газэты павялічыўся да 22 чалавек.

Уся моладзь вельмі зацікавілася працай гэтага гуртка. В. ІМПЭТ.

Трэба больш гурткоў! (Клуб друкароў, Менск)

Фізікультурным сьвязным гуртком, пры клубе друкароў, ахоплена 4 групы, гэтага-ж аднаго мала. Жаданьне займацца ў гуртку, асабліва за гэты час, узрасло, ня толькі з боку моладзі але і з боку дарослых рабочых. Усіх жадаючых гурток абхапіць ня зможа, бо ён ня мае на гэтую справу пэўных сродкаў.

Дапамагае ў гэтай справе гуртку толькі праўленьне клубу і то не дастаткова.

Для поўнага абслугоўваньня ўсіх жадаючых займацца спортам неабходна:

Каб гэтым пытаньнем зацікавіўся культадзел Цэнтральнага праўленьня саюзу і для спорту выдзеліў бы асобны фонд, альбо, кожны фаб-заўком, асобна зрабіў аддзел з сродкаў у агульны фонд фізкультуры.

Уся справа цяпер, па стварэньню новых груп, культагэ-з-адсутнасьці сродкаў.

Павышэньне ёсьці, і прылады для заняткаў таксама ёсьці.

Калі грашовая справа наладзіцца, гурток створыць яшчэ некалькі груп і мы зможам аддзяліць дзсяткі сяброў нашай саюзу.

Каму гэта належаць, трэба падумаць гэтую справу наладзіць.

Мікола.

Не займаюцца фізкультурай.

Мястэчка Талочын, Аршаншчына.

У той час, калі ў нас ёсць добры інструктар, фізкультура сярод камсамольцаў нашага мястэчка зусім не праводзіцца.

Улетку яшчэ займаліся, а як надышоў зімны перыяд, дык пра яе і забыліся. Мне здаецца, што ўсім памяты рэзюлюцыі вынесеныя на агульных ячэйковых сходах аб неабходнасьці правядзеньня фізкультуры сярод камсамольцаў, але чамусьці ў жыцьцё гэта не праводзіцца.

Віноў таму самі камсамольцы, бо інструктар ніколіх ія можа сабраць на заняткі.

Таксама сьпіць і райбюро фізкультуры.

Заняткі ідуць добра. (М. Круглае, Аршаншчына)

Быў у нас у мястэчку інструктар па фізкультуры т. Ваўчок, уся моладзь гарэла жаданьнем займацца ў гуртках, але ён ня мог паставіць справу як належыць.

Сябарэма, бывала на заняткі, памагам рукамі, ды паломім сабе галоўны скачучы цераз драўляную кабылу і на гэтым заняткі спыняюцца. Фізікультурнікам усё гэта цэлым абрыда.

Але вось прыехаў да нас новы інструктар т. Ясініскі, дэмабілізаваны камандзір. Праца закіпела.

Паставілі пэўныя сьвязкі збор з якога пашоў на патрэбы гуртка фізкультуры.

Заблі перадавыя турніры, зма-ту; усіх сяброў гуртка разьбілі па сэкцыям і заняткі пачалі праходзіць добра.

Цяпер у гуртку дысцыпліна паставлена на належную вышыню.

Спортсмен.

Неабходна падняць дысцыпліну.

(Школа вучніства, пры МБ чыгункі, Менск).

З таго часу як заняткі па фізкультуры былі перанесены ў новае памяшканьне ў нас праца пайшла нармальна.

У сучасны момант наш кіраўнік паставіў перад сабою задачу падняць дысцыпліну на занятках, а з гэтым даць уразумьне нормальна фізічным разьвіцьцём моладзі рабочага арганізму.

Ажыўленьне гэтай задачы зьбіць уплыў і на падняцьцё дысцыпліны ў школе наогул.

Р. К.

Письменосец губляе газету.

(Вёска Яшчыцы, Стрэшынскі раён, Бабруйшчына).

У нашым сельсавете письменосцам зьяўляецца Андрушэнка Ісак.

Як толькі каліцавая пошта прывязе лісты і газэты ён іх забірае і некалькі дзён трымае ў сабе дома.

Ходзячы сяляне вёскі і ня ведаюць дзе іх газэты дзялюцца, а пра письменосца ні слуху, ні дуку.

Некалькі дзён падраў ён мне ня прыносіў газэты. Зашоў я да яго і пытаю, дзе газэты? Ён кажа: „А чорт іх ведае. З гэтай прычыны некаторыя сяляне адмаўляюцца быць падпісчыкамі, кажучы:

— Якая з гэтага карысьць, усё роўна газэту ў ночы ня бачым.

Трэба Стрэшынскаму вастову аддзяленьню звярнуць на гэтае зьявішча належную увагу.

КОМСАМОЛЕЦ.

Кожны вучань — падпісчык на „Ч. З.“

(Койданаўскі раён, Вільшчынская ШСМ, Меншчына).

У мінулы годзе „Чырвоную Зьмену“ выпісваў амаль што кожны вучань, але інакш абстаіць справа ў сучасны момант.

Бюро ячэйкі ЛКСМБ на гэта звярнула ўвагу, дала „наганай“ ўпаўнаважанаму, і ўхваліла, каб кожны вучань, які атрымлівае стыпендыю па першай катэгорыі, выпісваў „Чырвоную Зьмену“.

Міхась Маркевіч.

Замежжае жыцьцё.

(Агляд за бліжэйшы час).

Панская Польшча і Літва

СССР, з кожным днём узмацняючы сваё эканамічнае і палітычнае становішча на сусьветнай арэне, стаць бязьмэм у вачу буржуазным палітыкам.

Ваенны пераварот Польшчы на чале з ваенным дыктатарам Пілсудзкім — гэта адзін з крокаў да стварэньня контрэвалюцыйнага кола супроць СССР.

Галоўныя мэты Пілсудзкіх-захват Савецкай Украіны і Савецкай Беларусі.

Ад гэтых плянаў Пілсудзкі пасля майскага перавароту не адмовіўся. Навядварот „Голас Праўды“ і орган ваеннага мінстэрства „Польска Збройна“ выступілі адначасова з артыкуламі, якімі даводзіць, што сучасны ўсходні межы Польшчы ня могуць яе задавальніць і да гэтага часу застаюцца часовымі. Лёзунг польскай палітыкі, па думцы газэт павінны быць: „За Буг“, „за Нёман“.

Ці зможа Польшча выканаць свае пляны? Здаецца-б, што Пілсудзкі напярэдае дагаварыцца з Заходнімі сваімі суседзямі.

Сябраў ж мы бачым другое. Адносны Польшчы з сваёй блізкай суседчай нямецкай ня толькі падпаліся, а нават значна пагоршыліся. Прычына гэтага — узмацненьне эканамічнага і палітычнага становішча Нямецкай. Зьлічэньням Лёкарнскіх дагавораў, Нямецкая прыняла перавагу над Польшчай, бо і Францыя, ды і таксама абсалютнае адносна свае мяжы з Польшчай, яна адмовілася. Усе спробы Францыі дабіцца ад Нямецкай гаварыць польскіх мяжы, скончыліся

няўдачай. Вядома, што такое становішча ня можа спрыяць польскім жаданьням і лёзунг Пілсудзкіх — „за Буг“, „за Нёман“ застанецца лёзунгам, які Польшчы ня ўдасца правесці ў жыцьцё.

Літоўскія падзеі, якія адбыліся на гэтых анёх, можна лічыць крокамі ангельскай палітыкі, якая выканана рукамі Пілсудзкіх.

Пілсудзкі аб перавароце ў Літве кажа так:

— Адзіная мера, прынятая мною ў дні перавароту ў Літве заключалася ў тым, што я уважліва сачыў за падзеямі ў Коўне і на нашай мяжы з Літвой. Я не адмаўляюся, што нэрвы нашай пагранічнай адміністрацыі і гарнізона падляглі сур’ёзным іспытам, бо адносны Літвы да Польшчы носіць выключны характар. Літва не прызнае становішча Літвы з Польшчай.

Далей Пілсудзкі кажа:

Польскі ўрад ужо за месяц да літоўскіх падзеяў меў дасканалую інфармацыю, што Літва ўступае ў перыяд, калі наспейшыя праблемы будучы разьвязваюцца сілаю. Я аднак ня бачыў цяпер ніякіх довадаў, каб баяцца, што ў нас будуць са сваімі сьвятымі „за нашага неспакойнага суседа“, які так лёгка выкавае словы „жыцьцё“ з такой цяжкасьцю слова „мір“ (Тас).

Вядома, што сьвята ў Літве ўжо і цяпер крывае. Літоўскія фашысты не супыняюцца будаваць пляны, што камуніст. чыная партыя Літвы падрыхтоўвала паўстанне, каб захапіць уладу ў свае рукі.

Фашысты пастрэбляюць найлепшых барацьбітоў-працоўных сяброў

комуніст. партыі. Сусьветны пролетарыят пратэстуе супроць крывавай расправы. Усе выдумкі быццам бы камуніст. партыя Літвы падрыхтоўвала ўзброенае паўстанне, кажучы за тое, што фашысты, з’організаваныя палітыка Ангельшчыны, хочучы пераўраць добра-суседзкі адносны Літвы і СССР. Але працоўныя Літвы вядома ўся гэтая цэрамо-ня. Непарушанасьць добра-суседзкіх адносна СССР і Літвы знойдуць падтрыманьне ў працоўных масах Літвы.

Ангельшчыне ашукаць рэвалюцыйны Кантон не ўдалося.

Перамовы ангельскага пасланка ў Кітаі Малдэс Лэмбэнсана з кантонскім міністрам замежных спраў Яўганам Чэнам ні к чаму не прывялі.

Ангельшчына гатова была прызнаць Кантон, як частку Кітайскай дзяржавы, але разам з тым ніяк не магла адмовіцца ад падтрыманьня зносінаў з Пекінскім ўрадам і іншымі кітайскімі правінцыямі. Справа ішла аб ператварэньні адзінай дзяржавы Кітаю ў шэраг асобных рэспублік, з якімі можна-б было высьці перамовы асобна і натраўліць адну на другую.

Кантонскі рэвалюцыйны ўрад, які зьяўляецца фактычна ўрадам большай часткі Кітаю, пры гэтым з найбольш разьвітай ў эканамічных і палітычных адносінах, патрабаваў, каб яго прызналі нацыянальным уладам усяго Кітаю. Такую заяву зрабіў прадста-нік Кантонскага ўраду ў Жэньцзі-па-трабаваў, каб кітайскі дэлегат у Лізе Нацыяў дзейнічаў, як прадстаўнік Кантонскага нацыянальнага ўраду.

Бязумоўна, з такімі прапановамі Ангельшчына згадзіцца ня можа. Кантон каму рэвалюцыйнаму ўраду пры-дзецца на далей сілу аружжя зьмя-ноўнаць свае правы на прадстаўніцтва ўсяго Кітаю.

Гэтую частку свае праграмы Кантонскі ўрад ужо ажыццяўляе паспэ-пешна. Кантонскае рэвалюцыйнае войска ідзе паспэпешна наперад і падтрымоўваецца кітайскімі рабочымі і сялянствам. Галоўныя сілы няроднай арміі працоўных уздоўж Лунахай-скай чыгункі, а перадавая атрад ужо дас-гнулі Шысу (у 32 кілёмэ-трах ад Ліану). Па вестках, якія ма-юцца, неспрэчнай мэтай няроднай арміі зьяўляецца захап Куньсіена, дзе знаходзіцца ваенны арсенал. Японскае агенства Тоху паведамае, што Чжан-Цзо-Лі 28-га ўвечары ра-заслаў чыркульнае паведамленьне аб перадачы дысцыплінарнаму суду на чальніка гадоўнага штабу мукдэн-скага войска генэрала Ян Ю-Ціна і скага войска генэрала Чэн Чы-Вна. Непара-го памочніка Чэн Чы-Вна. Непара-зумьні ў Чжан-Цзо-Лінаўскіх вой-сках будуць і надалей. Ангельшчы-на, як бы яна не хацела, прыдзецца прызнаць адзіную дзяржаву Кітаю пад кіраўніцтвам рэвалюцыйнага Кан-тонскага ўраду.

Паход ангельскай буржуазіі супроць трэдж’юнаў.

Здаецца, што агарадзіўшы сваё пануючае становішча ў Эўропе і паспрабаваўшы агарадзіць сябе ў Кі-таі ад шкідных дзярэньняў, хоць-бы перамовамі з Кантонскім ўрадам, ангельскі кансерватыўны ўрад пас-прабуе наладзіць справы ў сьрэзіне сваё дзяржавы, як-та пачне адбудову працысловасьці, якая паслабела ад доўгага, мірнага агульнага забастоўкі гарнікоў. Але наадварот.

У той час, калі шахтэўльскія выкідаюць на вуліцу тысячы найбольш актыўных дзячоў агульнай забас-тоўкі, Ангельскі ўрад у самым хут-кім часе вырашае новы закон аб правах рабочых і профэсійных са-юзаў.

Па вестках, якія маюцца, гэ-законы даюць правы, якія ангель-скае рабочыя мелі год таму назад, на-чаецца ў профэсэў аддзяленьні аб’яўляюць агульную забастоў-калі ня будзе аб гэтым паведа-ны ўрад за доўгі час да аш-шэньня.

Што мы павінны ведаць

Працоўныя СССР і працоў-сіх краін павінны быць зусім мы авантурыскія пляны ангель-скай дыпалматыі. Працоўныя масы п-пільна сачыць за ўсімі падзеямі Ангельшчыны, рукою сваіх ва-рыхтуе напад на краіну са-уое павінны бачыць дзе і кім-раецца пагроза міру ў Эўропе. хоць міру; Ангельшчына яго э-СССР заключе з пагранічнымі жавамі мірныя дагаворы аб-падзе; Ангельшчына гэтаму о-чыць, і рыхтуе з прыжымі дзяржавамі ўзброены бар’ер о-нас, рыхтуе фашыстскія калёны роць краіны сацыялістычнай р-цыі. СССР адстойнае незалеж-малых нацыянальнасьцяў, ад-іх пляны на самавызначэнь-гельшчына дапамагае малая-нальнасьці душыць, зьніш-СССР мэта, мірнае дзелавое-поўніцтва з прыжымі дзяр-Мож бачым, што Ангельшчы-туе сур’ёзна оуцярэнасьці нацыянальнымі народамі. роўніцтва палітыкі абодвух п-павінны бачыць.

М. Х.

Будзем на варце!

Асноўныя пытаньні ўдзелу комсамолу ў перавыбарх сельсаветаў.

Цэнтральны Камітэт УсёлКСМ у сваім лісьце да ўсіх абкомаў, губкомаў УсёлКСМ і ЦК ЛКСМ нацыянальных рэспублік аб надыходзячай кампаніі перавыбарх сельсаветаў адзначае вялізарную палітычную важнасць ранейшых перавыбарх і асабліва перавыбарх 1927 году—высунуў прад арганізацыямі шэраг наступных баявых і адказных задч.

Комсамол павінен дапамагчы партыі ўзмацніць саюз батракоў і беднякоў з сярэднякамі

У гэтым годзе ў перавыбарную кампанію партыя ставіць задачы далейшага ўзмацнення і разгарненьня савецкай (пролетарскай) дэмакратыі на падставе ажыўленьня сельсаветаў, прыбліжэнні савецкага апарату да рабоча-сялянскіх мас, барацьбы з бюракратызмам для забяспячэння паводна сацыялістычнага будаўніцтва СССР. Сьветлія перавыбары павінны паслужыць далейшаму ўзмацненьню саюзу рабочых і сялян і ўзвышэнню кіраўнічай ролі ў сельскіх і месцачковых сельсаветах пролетарскай часткі вёскі і камуністычнай партыі, рашуча дамагаючыся палітычнага адмежаваньня кулацтва і непрацоўных элемэнтаў.

Перавыбары сельсаветаў павінны яшчэ больш ўзмацніць саюз беднаты і батрацтва з сярэднякамі супраць кулака, у чым важнейшую ролю павінен будзе адыграць шырокі беспартыйны батрацка-бядняцкі і сярэдняцкі актыв.

Недахопы летаўняй кампаніі павінны быць выпраўлены

Перавыбары мінулага году далі некалькі паліпашчэньняў мэтаду грамадзкай працы саюзных арганізацый падкрэсьлілі значна ўзросшую ролю комсамолу, як памочніка партыі, паказалі досыць вялікую ролю і месца Комсамолу ў практычнай і канкрэтнай працы сельскіх і месцачковых сельсаветаў.

Хоць мы і мелі ў мінулых перавыбарх некаторыя дасягненьні, а наважыць дэталю кампанію перавыбарх у поўнай меры здавальняючай—зусім нельга.

Вялікімі недахопамі перавыбарх сельсаветаў у 1926 годзе ў маштабе ўсяго СССР былі: часта за высковымі комсамольскімі ячэйкамі назіраўся так званы «хвасьцізм», гэта значыць калі ячэйка ня выступала ад свайго імя ў абарону палітыкі партыі а паддавала хворым настроям, не ставя за свае кандыдатуры і г. д. былі выпадкі, калі комсамольскія ячэйкі забываліся пра кіраўнічую ролю партыйнай ячэйкі і сабе высувалі на першае месца; малое прыцягненьне беспартыйнай моладзі да ўдзелу ў перавыбарнай кампаніі і інш.

Актывна дапамагаючы партыі ў правядзеньні пастаўленых ёй задач у сучаснай перавыбарнай кампаніі, комсамольскія ячэйкі павінны дабіцца рашучага выжыцьня недахопаў, што далі сабе адчуць у мінулыя гады.

Таксама неабходна дабіцца забяспечэння поўнага парткіраўніцтва ў адноіных ўдзелу ў перавыбарх ячэек тых вёсак, дзе няма партыйных ячэек, шляхам поўнай пагоджанасьці

ўсіх іх мерапрыемстваў з узаўважанымі выбарчымі камісіямі.

Усю батрацкую і бядняцкую моладзь уцягнуць у перавыбарную кампанію

Асабліва паважнай і адказнай павялі набывае дапамога комсамольскіх ячэек партыі ў справе арганізацыі ў перавыбарную кампанію беднаты і батрацтва і ўзмацненьня іх саюзу з сярэднякамі для сумесных выступленьняў на перавыбарных сходках, для абароны сваіх інтарэсаў.

Неабходна самая шырокая дапамога партыйным ячэйкам у скіраванні перавыбарчых сходаў беднаты, прыцягваючы на іх усю батрацка-бядняцкую моладзь, гэтым самым падрыхтаваўшы яе да саміх перавыбарх.

Актывных дзяўчат—у сельсаветы

Яшчэ зусім малы працэнт у сельсаветах жанчын наогул і дзяўчат у прыватнасьці.

Праводзячы перавыбарныя падрыхтоўчыя сходы трэба ствараць думку сьведчанага выбіраньня ў саветы жанчын.

Кандыдатуры з моладзі павінны быць працаздольнымі, вытрымнымі і надзейнымі

Асабліва адказнасьць павінна быць праўдзена комсамольскімі арганізацыямі ў перавыбарнай кампаніі пры падборы кандыдатур з моладзі. Трэба высюваць з бядняцкай, батрацкай і лепшай часткі сярэдняцкай моладзі надзейных таварышоў, якія сапраўды карыстаюцца аўтарытэтам у масах вёскі, якія працуючы ў сельсаветах прынясуць вялізную карысьць сацыялістычнаму будаўніцтву ў нашым краі.

Перавыбарную кампанію, набыты ў ёй вопыт комсамольскімі ячэйкамі трэба ўсебакова высьвятляць на старонках газэты «Чырвоная Зьмена».

Приспалі цэлы год.

(Бялкоўскі с. с., Петрыкаўскі раён).

Рэвалюцыйная камісія нашага сельсавету, у склад якой уваходзяць 2 комсамольскія-актывісты зусім не працавала. Трэба было зрабіць тры разы рэвізію, а яна аб гэтым і не думала.

Як высювалі на працу ў ка-

місьці комсамольцаў, дык сяляне спадзяваліся, што ёю будуць адзначаць ўсе памылкі працы сельсавету. Надзеі ня спуюніліся. Сяляне незадаволены комсамольцамі, што уваходзяць у рэвалюцыйную камісію.

С. Залескі.

Комсомолка—старшыня сельсавету.

Найлепшая праца ў раёне.

(Савіцкі сельсавет, Азярыцкі раён, Мазырская акруга).

У спрэчках Азярыцкага РВК адзначана, што з усіх сельсаветаў раёну лепш за ўсё праца пастаўлена ў Савіцкім сельсавете, дзе старшыня зьяўляецца сялянская дзяўчына комсамолка ПАКУШ Палагея.

На гледзены на цяжкі ўмовы працы, якія заключваюцца ў неаднолікім складзе насельніцтва па сваёму сацыяльнаму становішчу—праца наладжана вельмі добра, канфліктаў сельсавету з сялянствам ня прымачалася.

Па задчы сельска-гаспадарчага падатку, Савіцкі сельсавет стаіць увесь час на першым месцы.

Сваабодна дзяўчыня, якая выступалі ў спрэчках па справаздачы РВК, радаваа зазначылі:

— «Вось табе і дз ўчына! Пабольш бы мом так і!».

Спадымае, што пры перавыб. р. х гэта пажаданьне дзяўчэкоў будзе выканана.

З. Я. ГУБАР.

Абаронім інтарэсы рабочай моладзі.

— У сельска-гаспадарчых майстэрнях імя Ал. Бурбіса з-за непрыняцьця мер прэдасьцярожнасьці адміністрацыяй, ледзь не загінуў вучань Сурко.— У тэатральных прадпрыемствах бронь палкам не запоўнена, майстры не навучаюць вучняў спецыяльнасьці — У фабзавучы друкароў—зучні шляюцца па майстэрнях ня маючы вучэбных работ.

З-эх—недахопаў шмат.

(Сел.-гасп. майстэрні імя Бурбіса, Менск.)

Хлапцы—скардзяцца

Бадай кожны ведае, што калі работы на прадпрыемстве робіць пасьпехі—дык узгагароды за гэта бывае павышэньне ў разрадзе.

Так было і з вучнямі-падросьцамі. Іншыя з іх даўчо пераішлі з 1-га разраду ў шосты. Іншым кажучы зрабіліся майстрамі.

Але нось, што далей шостага разраду нашы хлопцы няк пераскочыць ня могуць.

— У чым справа? Хлапец працуе на прадпрыемстве 6 год і мае толькі 6-ты разрад. Чорнарабочы паступіў у кузьню і таксама праз тры-два месяцы мае такі-ж разрад, як і той хлопец што працуе ўжо 6 год.

А заглядка проста разьвязваецца: моладзь даходзіць да гэтай катэгорыі кваліфікацыі і ладзіць... Стопі!

Моладзі даюць шаблённую працу: як штампавыя дзіркі, прарэзваць балты і іншае. Не зьнямаюць з больш цікавымі галінамі працы.

З пад машыны...

Ня так даўно ў сталярным цэху здарыўся такі выпадак:

Моладзь вучань-сталар зашоў у машынае аддзяленьне, каб абгавіраваць некалькі брускоў. Зьвінелі пасты, шкіды. Дынама шаблёна круціла трансмісію.

Вучань Сурко і ня заўважыў, як пас захапіў канец яго вопраткі і пацягнуў ў шкіды.

Адзін момант і машына закруціла Сурко ў сваіх шкідках.

Невядома што было б далей, каб у гэты момант не заставілі машыны.

Сурко выцягнуў з пад машыны зусім голага. Замест вопраткі, па ім засталіся толькі боты на ногах і каўнерык ад кашулі. З боку сарвала скуру і былі зламыны тры пальцы.

Камісія абследаваўшая гэты выпадак дзіўлялася, як мог выйсьці адсюль жывым гэты хлопец.

Сурко выздаваў і папрасіў адміністрацыю, каб яму выдадлі новую вопратку. Яму у гэты адмовілі і адкажылі:

— Ты чаму папаў ня ў свой цэх. Свае брускі ты мог абгавіраваць і ў мадзельнай...

Але невядома чаму адміністрацыя ня жаа аб тым, што ў машынным аддзяленьні ня ўсе пасы адзеты ў прадыхраніцелі...

В.

Бронь не запоўняецца.

(Саюз працаўнікоў мастацтва).

Усяго налічваецца на броні па БССР—40 падросьцаў і 8 пераросьцаў. Цалкам броня запоўнена толькі ў 1-м Белар. Дзярж. Тэатры (10 проц.), зусім слаба ў яўрэйскім [1 проц.] і ў Белдзяржкіно (4 проц.).

Навучэньне падросьцаў адбываецца на «беспартыйных» асновах, па віне ЦК саюзу Рабс СССР. Майстры ні ў якой меры не ўзнагароджаныя за навучаньне падросьцаў, адносьця да гэтага справы «спусьціўшы рукавы» (паказьнішаму).

Ня дзіва, калі пры такой кваліфікацыі з вучняў мастакоў выйдучь яўныя невучы, сьведчомасьць якіх здольна выклікаць толькі ўсьмешку на ауснах...

Досыць сказаць, што за мінулы час мы выпусцілі ледзь-ледзь—і па мочніку кіно-мэханіка і і памочніка рабочага па сцэне.

Нельга не падкрэсьліць, што па 1-му БДТ (у Менску) асыгнаваньні на вучнёўства ў 1926-27 г. гэтудылі мізэрныяшты ні аб якіх «скоках» у разрадах гаварыць ня прыходзіцца.

Справа застыла на адным мейсцы. Неабходна якія-небудзь рашучыя меры дзеля ажыўленьня працы падросьцаў у саюзе працаўнікоў мастацтва.

Мікола К—і.

Перашкоджаюць вучобе.

(Віцебск, профшколы металісты).

Больш паловы вучняў нашай школы—яўрэі. І большасьць з іх няхоцучь вывучаць роднай яўрэйскай мовы. У часе лекцыі палуднуец, сядзяць у шапках, кідаюцца агрызкамі, і гэтым разумела перашкаджаюць настаўніку, не даючы яму магчымасьці выкладаць з-за рогату і шуму.

Тое-ж самае і з вывучэньнем беларускае мовы. Перад лекцыяй беларускае мовы некаторыя вучні ставяць «на дыбы» скамейкі, топчуць нагамі крэйдлу. Некаторыя вучні ўжо атрымалі за гэтыя праступкі—выгавары з папарэджаньнем аб зьваленьні.

Як павяда з гэтых фактаў—Райкому ЛКСМБ трэба правесці сьрод комсамольцаў і вучняў нашай школы шэраг дакладаў і гутарак аб нацыянальнай палітыцы нашай партыі.

М. Рудны.

За вучобную працу.

(Менск ФЗВ друкароў).

Здаецца фабзавуч, чаго лепш, усе работы павінны выпаньняць па талонаванай яму праграме, але ў нас дзіка дзігэтага. Праграмных работ няма. І усё вытворчае навучаньне прыходзіцца праводзіць на заказных работах, якія у большасьці сваёй не падыходзяць да праграмы.

Далей аб вучобных работах. У нас цяпер бываюць частыя прастоі. У пераплётным аддзяленьні кожны дзень большая частка вучняў шатаецца без дзеля.

— Таварыш інструктар, дайце мне вучобную работу, я вось хачу навучыцца складаць рамку,—просіць вучань інструктара.

— Загадчык не дазваляе. А сам я не магу.

Такі адказы, вучняў бязумоўна не здавальняюць.

Такое становішча ўтварае і недyscyплінаванасьць сярод вучняў.

Калі у машынным аддзяленьні гэтага нельга зрабіць з-за некаторых выдаткаў як: ток, зьняйманьне матэрыялаў і машын, дык у пераплётным аддзяленьні даваць вучэбныя работы магчыма.

Мікола.

Зьявішча не нармальнае

(М. Бялінічы Магілёўшчына).

У нас у мястэчку ёсьца раённая бібліотэка з працаю ў якой адзін бібліотэкар справіцца ня можа. Дзеля гэтага ён трымае ці як броню ці як памочніка сына вядома месцачковага гандлёра.

Вельмі дзіўна, што на гэта райпрофбюро ня зьверне ўвагі.

Няўжо ў мястэчку няма беспрацоўных хлапцоў, якія маглі-б працаваць у бібліотэцы? ВАРКА.

Не засталася на паперы.

(Савецкая гаспадарка «Райгін».

Мы паставілі: трэба вывучыць беларускую мову ўсім комсамольцам. І вывучаем яе ў школе перасоўчы, дзе вучыцца большая палова нашых комсамольцаў, а таксама і ў беларускім гуртку пры хаце-чытальні.

Вынікі справяздачнай кампаніі.

(Віцебшчына).

Справаздачная кампанія кіруючых органаў КСМ і Акружкому ў прыватнасьці, значна ўскладняла ўсю акруговую арганізацыю. Мы маем шэраг выпадкаў калі сходы ячэек па справаздачы бюро зацягваліся і пераносіліся на другі дзень. Ня меншая актывнасьць праяўлена і па справаздачы акруговага камітэту. Для характэрнасьці прыводзім

некалькі лічб.

Усяго справаздач было зроблена—26, з іх у горадзе—14 і ў вёсцы—12. Справаздачы рабіліся на кустах сходах ячэек у горадзе і пашыраных пленумах Райкомаў у вёсцы.

Па прыблізных падліках справаздачамі Акружкому ахоплены 3 200 комсамольцаў—што складае 39,8 проц. усьей акруговай арганізацыі. Фактычна—лічбы большыя.

На расейскай мове справаздач рабіліся 14, на беларускай—11 і яўрэйскай—1.

Выступала ў спрэчках—240 чалавек і задана пытаньняў—940 (прыблізна) характар пытаньняў і іх змест вучэбны сьцяжка, трэба адзначыць, што 90 проц. з іх задавалася па практычным пытаньням саюзнай працы.

Пару слоў

аб чым гаворылі ў спрэчках.

Цэнтрам спрэчак у горадзе зьявіліся пытаньні эканамічнай працы сажу. Адзначалася і з гэтым трэба поўна ёшо зьдзіцца, што ў справе кваліфікацыі моладзі, павышэньні яе

заработнай платы і зьнішчэньні беспрацоўя, зроблена мала.

— Гэтаму многа прычын незалежачых ад Акружкому, але што зьяўляецца балючым аб тым больш і гаворыцца. Беспрацоўе і выпадкі ўстройства на працу праз пратэцыянізм выклікае незадавальненьне ня толькі комсамольцаў, але і беспартыйнай моладзі—гэтае пытаньне заняло значнае месца ў спрэчках.

Шмат казалі і аб пытаньнях агітпроп работы, і аб тым, што кожны год з падручнікамі атрымюваецца зьніжэньне, у выніках чаго палітвучоба пачынаецца несваячасова.

У спрэчках выявілася, што пытаньні росту не зьяўляюцца яшчэ аргумэнтамі для ўсёй масы нэавага актыву, а тым болей для шэрагавых комсамольцаў. У некаторых месцах меліся прапановы аб неабходнасьці спыніць рост комсамолу па той прычыне што мы маем шмат хвадобных зьявішч і іх зьнішчэньне магчыма будзе толькі тады калі мы апраўдаем прынятыя ў комсамол.

Супольна з гэтым выявілася шмат цікавых момантаў і ў справе разуменьня комсамольцамі сутнасьці нац. палітыкі. Па тых запісках якія дэваліся па дакладах і спрэчках можна сузіць аб тым, што ў справе растлумачэньня пытаньняў нац. палітыкі трэба яшчэ надзвычайна многа зрабіць.

Спрэчкі па справаздачых спрыялі выяўленьню шэрагу няхарэзых пытаньняў у становішчы і працы акруговай арганізацыі—гэта дасяць магчымасьць акругому накіраваць

сваю ўвагу на шмат пытаньняў якія патрабуюць найхутчэйшага вырашэньня ў бягучай працы.

Вынікі.

Трэба адзначыць, што справаздачная кампанія поўнасьцю апраўдала сабе і дала магчымасьць выявіць шэраг дасягненьняў і недахопаў у працы акруговай арганізацыі.

Спрэчкі паказалі значную дзелявітасьць і рост актывавага актыву і выступалі ня толькі актывістэнале і шэрагавыя комсамольцы ячэек. Значная частка прапанов ужо дзяпер скарэстаны ў працы акруговага камітэту. Сорак-процэнтнае абхапленне справаздачамі акругому,—ўсёй арганізацыі сьведчыць аб поўным апраўданьні кампаніі і найбольшай папулярнасьці працы АК перад акруговай арганізацыяй.

Асноўным недахопам кампаніі можна лічыць тое, што ў спрэчках надзвычайна мала гаварылася па пытаньню ўдзелу КСМ у гаспадарчым будаўніцтве і выкананьне пастаноў 7-га зьезду УсёлКСМ—такое становішча гаворыць за тое, што па гэтым галінамі працы ў далейшым надзвычайна яшчэ многае патрэбна зрабіць.

Акрамя гэтага наглядзілася слабое наведваньне комсамольцамі сходаў ячэек у горадзе (занятасьць на працы ў вечэрніх зьменах вытворчасьці) і пашыраных пленумах Райкомаў у вёсцы (выпадкі дрэннай пагоды).

Справаздачная кампанія ўнесла большую яснасьць у далейшую працу АК і канчаткова апраўдае сабе толькі тады калі практычныя прапановы будуць выкананы ў далейшай рабоце акругому.

Міхась Лабадаеў.

